

24. navadna nedelja – leto B

Peter izpove vero

Nato je šel Jezus s svojimi učenci v vasi Cezareje Filipove. Med potjo je učence spraševal: »Kaj pravijo ljudje, kdo sem?« Odgovorili so: »Janez Krstnik; drugi: Elija; spet drugi: eden od prerokov.« In vprašal jih je: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Peter mu je odgovoril in rekel: »Ti si Mesija.« Strogo jim je prepovedal, da bi to komu povedali.

In začel jih je učiti, da bo Sin človekov moral veliko pretrpeti, da ga bodo starešine, veliki duhovniki in pismouki zavrgli in umorili in da bo po treh dneh vstal. O teh stvareh jim je odkrito govoril. In Peter ga je potegnil k sebi in ga začel grajati. On pa se je obrnil, pogledal po učencih in pograjal Petra: »Poberi se! Za menoj, satan, ker ne misliš na to, kar je Božje, ampak na to, kar je človeško!« Tedaj je poklical k sebi množico skupaj z učenci in jim rekel: »Če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj. Kdor namreč hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene in zaradi evangelija, ga bo rešil. Mr 8,27-34

Kaj pravijo ljudje ...

Ko je Jezus hodil po Judeji, so si ljudje ob njem ustvarjali svoje predstave, kdo je. Zaradi njegovega brezkompromisnega nastopa so ga verjetno povezovali z Janezom Krstnikom. Jezusov konflikt z vladajočo garnituro v shodnici – farizeji in pismouki – jih je spominjal na Janezovo kritiko vsakega grešnega početja, na kritiko, ki se ni ustavila niti pri kralju Herodu in ga je nazadnje stala glavo. Drugi so imeli pred očmi Jezusovo preroško delovanje in čudeže, zato so videli v njem Elija ali koga od prerokov. Apostoli so Jezusa videli še v drugi luči. Zanje je postajal vse bolj nenadomestljiv sopotnik v življenju, njihov cilj in njihov smisel. Kdo naj bo ta, ki jim je dejansko pot, resnica in življenje, če ne Bog sam? Seveda ga je Peter prepoznal po božji milosti, ki je v njem delovala, a tudi logika sama ga je pripeljala blizu te božje resnice.

Tudi danes se ljudje sprašujemo, kdo je kdo, za kom naj gremo, kdo ima v sebi božjo moč. Če bi ne bilo tako, bi ljudje ne iskali vse mogoče rešitve na vseh koncih družbe in sveta. In kje se skriva tisti, ki je učence vprašal: Kaj pa vi pravite, kdo sem?

Jezus je, da bi ostal z nami, ustanovil Cerkev. Postavil je svoje namestnike, da bi po njih ljudje spoznavali njegga samega. In kaj lahko v nas prepoznajo? Če se navežem na preteklo pridigo, lahko pogledamo koga prepoznavamo:

- v Mariborski škofiji in raznih investicijah Cerkve, prepoznavajo ljudje Kristusa kot neuspešnega managerja,
- v nadškofu Uranu, kot pobožnega moža, ki je izgubil stik z realnostjo ali pa lažnivega politika,
- v kardinalu Rodetu pa pomembnega moža, ki bo, če izgubi ime, izgubil vse.

Seveda v Cerkvi ni le to. Žal pa je vedno več škandalov in vedno manj pričevanj. Duhovniki se umikajo pred verniki, ki iščejo človeka, ki bi jih poslušal, razumel, spremljal, spodbujal itd. Ustvarja se prepada med življenjem posvečene osebe in življenjem laika. Ljudje na drugi strani prepada v duhovniku vsekakor največkrat ne vidijo ne preroka, ne čudodelnika, ne borca za resnico, ampak življenje, ki ne služi ničemur več.

Kaj pa vi pravite, kdo sem, je zame, vedno nov izziv naslovljen na Cerkev. Tudi danes smo izzvani, da po nas lahko ljudje spoznajo Kristusa:

- **ki je ljubezen!** V liku Matere Terezije ni bilo težko prepoznati Boga, ki je ljubezen. Hindujski svet jo je videl kot boginjo in jo pokopal z najvišjimi državniškimi častmi. Ker je bila blizu ubogim, ker je dala življenje za druge, po njej ni bilo težko prepoznati Kristusa, ki umira za nas.

- **ki je Resnica!** Janez Pavel II. je stal pokončno, kljub nasprotovanju glede spolne morale. Kar je resnično, je resnično. Naj svet nasprotuje, naj me skuša ubiti, Resnica ostaja resnica. V njem smo prepoznavali borca za resnico in očeta, ki ima rad svoje otroke. Ob njem so bili vedno mladi, ob njem smo vsi vedeli, kdo je Kristus.

- **ki je Odkupljenje in darovano trpljenje!** Pater Pij je gorel, da bi vsakemu, ki se mu je približal, podelil božje odkupljenje. Želel si je trpljenja, ker je z njim lahko soodreševal. Bog je stopil na zemljo, je celo kdo pomislil. Tako kot pri Frančišku Asiškem. Nista zastoj nosila znamenja Gospodovega trpljenja, to so bila znamenja, da Bog hodi po zemlji. Bog, ki ga, če hočemo, po takih ljudeh ni težko prepoznati.

Kaj bodo ljudje rekli, kdo je Kristus, je danes v veliki meri odvisno od nas, ki smo ga srečali, od nas, ki smo njegove priče. Strašna odgovornost! Jo bomo izpolnili? Vsekakor Ga v nas ne bodo prepoznali, če bomo tako grozno podobni temu svetu. Potopljeni v lagodje, pomembnost, uspešnost, dobro ime itd.

Bodimo drugačni!

- Naj ga v nas prepoznajo po ljubezni, tisti nori ljubezni, ki ljubi zavrženega, preziranega, neuspešnega ...

- Naj ga prepoznajo v nas, ker nam bo resnica pomembnejša od dobrega imena in položaja ...

- Naj ga prepoznajo v nas po odpuščanju in veselem trpljenju, da bi le odreševali ...

Ne bojmo se v nas Petra, ki hkrati protestira proti trpljenju. Ker je vztrajal, je le stopil na pot za Gospodom in v njem ga je prepoznal potem ves svet. **Ne bojmo se, vztrajajmo!**